

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΣΟΔΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
Ταχ. Δ/νση : Αριστογείτονος 19
Ταχ. Κώδικας : 176 71 - Καλλιθέα
Τηλέφωνο : 210 9578520
ΦΑΞ : 210 9531321

Καλλιθέα 17-07-2014
Αριθμός απόφασης: 2224

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :

- α. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170).
- β. Της αριθ. Δ6Α1118225 ΕΞ 2013/24.07.2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών (ΦΕΚ Β' 1893) «Καθορισμός της διάρθρωσης και των αρμοδιοτήτων της Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων, καθώς και απαραίτητων λεπτομερειών λειτουργίας αυτής».
- γ. Της αριθ. Δ6Α1198069 ΕΞ 2013/30.12.2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών (ΦΕΚ Β' 3367) «Μετονομασία και ανακαθορισμός των αρμοδιοτήτων και της εσωτερικής διάρθρωσης της Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών».
- δ. Της ΠΟΔ 1002/31.12.2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β' 55/16-1-2014).

2. Την ΠΟΔ 1069/4-3-2014 Εγκύλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την αριθ. Δ.Ε.Δ. 12895 ΕΞ 2014/ 9-4-2014 απόφαση του προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών «Παροχή εξουσιοδότησης υπογραφής» (ΦΕΚ Β' 975).

4. Την από 23-05-2014 και με αριθμό πρωτοκόλλου /23-05-2014 ενδικοφανή προσφυγή της εταιρείας « , ΑΦΜ , που εδρεύει στην κατά της αρ.

/10-03-2014 Απόφασης Επιβολής Προστίμου Κ.Β.Σ.- Αρθ. 5 & 9 του ν 2523/1997 διαχειριστικής περιόδου 01/01-31/12/2011 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΩΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.

5. Την με αριθ. /10-03-2014 Απόφαση Επιβολής Προστίμου Κ.Β.Σ. - Αρθ. 5 & 9 του ν 2523/1997 διαχειριστικής περιόδου 01/01-31/12/2011 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΩΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ του οποίου ζητείται η ακύρωση, καθώς και την από 14-02-2014 οικεία έκθεση ελέγχου.

6. Τις απόψεις της ανωτέρω φορολογικής αρχής.

7. Την από 16-07-2014 εισήγηση του Α3 τμήματος της Υπηρεσίας μας.

Επί της από 23-05-2014 και με αριθμό πρωτοκόλλου /23-05-2014 ενδικοφανούς προσφυγής της εταιρείας « », η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικά φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Με την υπ' αριθ. /10-03-2014 προσβαλλόμενη Απόφαση Επιβολής Προστίμου του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΩΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ επιβλήθηκε σε βάρος της προσφεύγουσας πρόστιμο συνολικού ποσού 649.450,62 € για τη διαχειριστική περίοδο 01/01-31/12/2011 σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 5 & 9 του ν. 2523/1997 λόγω παράβασης των διατάξεων 2§1, 12§§1,9,11& 14, και 30§7 του Κ.Β.Σ. (Π.Δ.186/92) σε συνδυασμό με τις διατάξεις του άρθρου 19§ 4 του Ν.2523/97.

Οι παραβάσεις αφορούν σε λήψη, από την προσφεύγουσα, στην χρήση 2011

1) Είκοσι (20) πλαστών και εικονικών στο σύνολο της συναλλαγής φορολογικών στοιχείων (Δελτίων Αποστολής - Τιμολογίων Πώλησης) εκδόσεως της επιχείρησης « ».

Α.Φ.Μ. , συνολικής καθαρής αξίας 213.796,60 € πλέον Φ.Π.Α. 49.173,22 €.

2) Δέκα (10) πλαστών και εικονικών στο σύνολο της συναλλαγής φορολογικών στοιχείων (Δελτίων Αποστολής - Τιμολογίων Πώλησης) εκδόσεως της επιχείρησης « ».

Α.Φ.Μ. , συνολικής καθαρής αξίας 110.928,71 € πλέον Φ.Π.Α. 25.513,60 €.

Η ως άνω προσβαλλόμενη Απόφαση Επιβολής Προστίμου εκδόθηκε από τον Προϊστάμενο της Δ.Ο.Υ. ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΩΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ κατόπιν της από 14-02-2014 έκθεσης ελέγχου των ελεγκτών του Σ.Δ.Ο.Ε. Π.Δ. ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ, και

Η προσφεύγουσα, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, ζητά την ακύρωση της παραπάνω Απόφασης Επιβολής Προστίμου του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΩΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ προβάλλοντας τους παρακάτω λόγους :

1) Αντικειμενικά δεν θα μπορούσε η προσφεύγουσα να γνωρίζει για την πλαστότητα και εικονικότητα των επίμαχων στοιχείων καθώς αυτά φέρουν όλα τα στοιχεία ενός γνήσιου τιμολογίου και θεωρεί ότι έχει πέσει θύμα εξαπάτησης κυκλώματος .

2) Η προσφεύγουσα ήταν καθόλα καλής πίστης κατά την αποδοχή των επίμαχων στοιχείων.

3) Οι συναλλαγές που απεικονίζονται στα επίμαχα στοιχεία είναι καθόλα πραγματικές αφορούσαν την αγορά πρώτων υλών για την κατασκευή πλαστικής σακούλας, που ήταν το αντικείμενο εργασιών της, καθώς σε διαφορετική περίπτωση δεν θα ήταν δυνατή η λειτουργία του εργοστασίου της προσφεύγουσας και η εξυπηρέτηση των πελατών της. Προς επίρρωση των ανωτέρω η προσφεύγουσα στην προσφυγή της περιγράφει τα διάφορα στάδια της παραγωγικής διαδικασίας για την παραγωγή της πλαστικής σακούλας και παραθέτει ανά χρήση, από το λογισμικό εμπορικό πρόγραμμα που χρησιμεύει ότι τηρεί, τις απαιτούμενες ανάγκες της σε πρώτες ύλες για την πραγματοποίηση του παραχθέντος τελικού προϊόντος, αντιπαραβάλλοντας τα αποθέματα απογραφής έναρξης και λήξης εκάστης χρήσης με τις τρέχουσες αγορές και πωλήσεις.

4) Η εξόφληση από την προσφεύγουσα, τοις μετρητοίς, των επίμαχων τιμολογίων, δεν αποδεικνύει την εικονικότητα τους διότι αν είχε πρόθεση να εξαπατήσει τις φορολογικές αρχές θα μπορούσε να είχε μεθαδεύσει μια εικονική τραπεζική συναλλαγή.

5) Η συνήθης διαδικασία παράδοσης της πρώτης ύλης που αναφέρεται στις επίμαχες συναλλαγές λόγο όγκου πραγματοποιείτο με φορτηγά ιδιοκτησίας του πωλητή.

6) Η προσφεύγουσα επίσης ισχυρίζεται ότι κατά την υπ' αριθμ. 17-9-2012 Κλήση προς Ακρόαση του ΣΔΟΕ Κεντρικής Μακεδονίας, δεν αμφισβητείται η πραγματοποίηση των συναλλαγών που περιγράφονται στα επίμαχα τιμολόγια πώλησης αλλά μόνο η πλαστότητα των συγκεκριμένων στοιχείων.

Επειδή σύμφωνα με την διάταξη της παραγράφου 9 του άρθρου 18 του Κ.Β.Σ. ορίζεται: «9. Το βάρος της απόδειξης της συναλλαγής φέρει τόσον ο εκδότης, όσον και ο λήπτης του στοιχείου, οι οποίοι δικαιούνται να επιβεβαιώνουν τα αναγκαία στοιχεία του αντισυμβαλλόμενου από τη δήλωση έναρξης εργασιών ή από άλλο πρόσφορο αποδεικτικό στοιχείο, επιφυλασσομένων των διατάξεων περί φορολογικού απορρήτου, τα οποία οι συμβαλλόμενοι υποχρεούνται εκατέρωθεν να παρέχουν, φέροντας ο καθένας και την ευθύνη για την ακρίβεια των στοιχείων που παρέχει».

Από τα παραπάνω συνάγεται ότι ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας ότι δεν θα μπορούσε να γνωρίζει για την πλαστότητα και εικονικότητα των επίμαχων στοιχείων είναι αβάσιμος καθόσον δεν την απαλλάσσει από την υποχρέωση που είχε να διασφαλίσει ότι συναλλάσσεται με συναλλακτικώς υπαρκτές επιχείρησης.

Επειδή σύμφωνα με την απόφαση 116/2013 ΣτΕ όταν αποδίδεται σε ορισμένο επιπήδευματία η παράβαση της λήψεως τιμολογίου ή δελτίου αποστολής εικονικού, υπό την έννοια είτε ότι δεν έχει πραγματοποιηθεί η συναλλαγή στην οποία αυτό αναφέρεται είτε ότι έχει μεν πραγματοποιηθεί η συναλλαγή, όχι όμως, όπως εμφανίζεται, με τον φερόμενο ως εκδότη του τιμολογίου ή δελτίου αποστολής, η φορολογική αρχή βαρύνεται, κατ' αρχήν, με την απόδειξη της εν λόγω εικονικότητας. Προς τούτο αρκεί, κατ' αρχήν, ν' αποδειξεί είτε ότι ο εκδότης του τιμολογίου είναι πρόσωπο φορολογικώς ανύπαρκτο, δηλαδή, πρόσωπο που δεν είχε δηλώσει την έναρξη του επιπήδευματός του, ούτε είχε θεωρήσει στοιχεία στην αρμόδια φορολογική αρχή (οπότε ο λήπτης βαρύνεται πλέον ν' αποδειξεί την αλήθεια της συναλλαγής και την καλή του πίστη κατά το χρόνο πραγματοποίησεώς της), είτε ότι ο εκδότης του τιμολογίου είναι πρόσωπο φορολογικώς μεν υπαρκτό, αλλά συναλλακτικώς ανύπαρκτο (πρβλ. ΣτΕ 505/2012, 1498/2011, 3528, 1184/2010), οπότε, σε περίπτωση αποδείξεως ανυπαρξίας της συναλλαγής (λόγω του ότι ο εκδότης του τιμολογίου είναι πρόσωπο συναλλακτικώς ανύπαρκτο) δεν είναι δυνατόν να τεθεί θέμα καλής πίστης του λήπτη του εικονικού στοιχείου (βλ. ΣτΕ 1184, 1126/2010).

Επειδή ο έλεγχος δεν καταλογίζει ιδιαίτερη παράβαση στην προσφεύγουσα για την πλαστότητα των επίμαχων φορολογικών στοιχείων.

Επειδή σύμφωνα με το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 18 του Κ.Β.Σ. ορίζεται

«.....Ειδικά για την απόδειξη της συναλλαγής από το λήπτη φορολογικού στοιχείου που αφορά αγορά αγαθών ή λήψη υπηρεσιών αξίας 15.000 ευρώ και άνω απαιτείται η τμηματική ή ολική

εξόφληση να γίνεται μέσω τραπεζικού λογαριασμού ή με δίγραμμη επιταγή.....», ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας ότι η εξόφληση τοις μετρητοίς, των επίμαχων τιμολογίων, δεν αποδεικνύει την εικονικότητα τους είναι αβάσιμος.

Επειδή στην σελίδα 9 της έκθεσης της από 14-02-2014 έκθεσης ελέγχου των ελεγκτών του Σ.Δ.Ο.Ε. Π.Δ. ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ, και αναφέρεται ότι « Καμία από τις δύο φερόμενες ως εκδότριες επιχειρήσεις δεν διαθέτει μεταφορικά μέσα, δεν προέκυψε μεταφορά εμπορευμάτων με φορτηγά δημόσιας χρήσης, η αναγραφή δε αριθμού κυκλοφορίας φορτηγού στα τιμολόγια « » είναι ψευδής».

Από τα παραπάνω συνάγεται ότι ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας ότι η παράδοση στις εγκαταστάσεις της πρώτης ύλης που αναφέρεται στις επίμαχες συναλλαγές λόγο όγκου πραγματοποιείτο με φορτηγά ιδιοκτησίας του πωλητή είναι αβάσιμος.

Επειδή, το Σ.Δ.Ο.Ε. Π.Δ. ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ σε συνέχεια της επιδοθείσης την 07-09-2012 στην προσφεύγουσα με αρ. /2014 Κλήσης προς ακρόαση του άρθρου 6 Ν. 2690/1999 και το επισυναπτόμενο σε αυτήν με αρ. /7-9-2012 Υπηρεσιακό Σημείωνα Ελέγχου (Υ.Σ.Ε.), επέδωσε στις 17-09-2012 στην προσφεύγουσα την με αριθμ. πρωτ. /17-09-2012 κλήση σε εξέταση μάρτυρα – απολογία του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας με την οποία την καλούσε σε απολογία κάνοντας σαφή αναφορά για την λήψη της προσφεύγουσας πλαστών – εικονικών τιμολογίων από τις επιχειρήσεις « » και « »

» για τις χρήσεις 2011 και 2012.

Από τα παραπάνω συνάγεται ότι ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας ότι η ίδια η φοραλογική αρχή, μέσα από την υπ' αριθμ. /7-9-2012 Κλήση προς Ακρόαση του ΣΔΟΕ Κεντρικής Μακεδονίας, δεν αμφισβητεί την πραγματοποίηση των επίμαχων συναλλαγών που περιγράφονται στα επίμαχα τιμολόγια πώλησης αλλά μόνο η πλαστότητα των συγκεκριμένων στοιχείων είναι αβάσιμος.

Επειδή οι διαπιστώσεις του ελέγχου, όπως αυτές καταγράφονται στην από 14-02-2014 έκθεση ελέγχου των ελεγκτών του Σ.Δ.Ο.Ε. Π.Δ. ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ, και επί της οποίας εδράζεται η προσβαλλόμενη απόφαση, κρίνονται βάσιμες, αποδεκτές, πλήρως αιτιολογημένες, και αποδεικνύουν πλήρως ότι:

1) οι εκδότριες επιχειρήσεις « » και « »

» δεν είχαν την δυνατότητα να πραγματοποίησουν ουδεμία συναλλαγή καθώς είναι συναλλακτικών ανύπαρκτες και

2) τα επίμαχα στοιχεία είναι εικονικά στο σύνολο της συναλλαγής,

η υπό κρίση ενδικοφανής προσφυγή πρέπει να απορριφθεί.

A π ο φ α σ i ζ o u m ε

Την **απόρριψη** της της με αρ. πρωτ. /23-05-2014 ενδικοφανούς προσφυγής της εταιρείας « » , Α.Φ.Μ.

**Οριστική φορολογική υποχρέωση του υπόχρεου - καταλογιζόμενο ποσό με βάση
την παρούσα απόφαση :**

Διαχειριστική περίοδος 1/1-31/12/2011

- Πρόστιμο άρθρου 5§10 περ. β' Ν.2523/1997 : 213.796,60 X 2 X 100% = 427.593,20 €
- Πρόστιμο άρθρου 5§10 περ. β' Ν.2523/1997 : 110.928,71 X 2 X 100% = 221.857,42 €

Συνολικό Πρόστιμο : 649.450,62 €

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο δργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στον υπόχρεο.

**ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ ΤΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ**

**Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ
ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΚΙΩΡΑΣ**

Σ η μ ε τ ω σ η : Κατα της αποφασης αυτης επιτρεπεται η άσκηση προσφυγης ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της με υποχρέωση, επί ποινή απαραδέκτου άσκησης της προσφυγής, επίδοσης επικυρωμένου αντιγράφου αυτής στην Υπηρεσία μας εντός είκοσι (20) ημερών από τη λήξη της προθεσμίας για την άσκησή της (άρθ. 126 ν. 2717/99).